Cu rucsacul în spate

Un urcuş destul de greu dar plăcut, la cota 1400. Aparatul de fotografiat a fost scos din rucsac şi... albumul familiar se va îmbogăţi cu încă o poză.

PE MUNTE

Gara de Nord... E sîmbătă după amiază. Voioşia ce răzbate de la una din liniile peronului este intreruptă pentru moment de vocea crainicei de la biroul de mişcare : „Atenţiune !... Atenţiune ! Trenul-cursă specială pentru excursionişti pleacă peste cinci minute de la linia a 9-a. în direcţia Ploieşti-Cimpina-Sinaia-Predeal. Repetăm..." *Turiştii, cu rucsacuri mari în spate, se grăbesc să-şi ocupe locurile în vagoane. Trenul lung se pune în mişcare. O imagine aproape cotidiană în zilele noastre. Mii de oameni ai muncii din Capitală şi din celelalte oraşe se îndreaptă spre cele mai frumoase şi mai pitoreşti colţuri ale minunatei noastre patrii, pentru a petrece ore de binemeritată odihnă.*

Ne-am conformat şi noi obişnuitei invitaţii : „poftiţi în vagoane" *şi iată-ne în mijlocul sutelor de excursionişti care mergeau prin O.N.T. să-şi petreacă sfîrşitul de săptămînă pe Valea Prahovei.*

... Vagonul 4 răsună de melodiile antrenante ce se transmit la radio. Nici nu e de mirare. Doar aici se află făuritorii cochetelor aparate de radio „Electronica", care au ţinut să ia cu ei în excursie cîteva... mostre. Şi apoi, aşa poţi să asculţi, în timp ce cobori de la Poiana Stînii, meciul Progresul-Petrolul de la „23 August" din Bucureşti...

... Străbatem trenul de la un capăt la altul în căutare de cunoştinţe. Fiecare vagon poartă denumiri ad-hoc de : „Electrobobinajul", „23 August", „Quadrat", „Tînăra Gardă", „Granitul", „I.T.B."... In unele se cîntă în cor, în altele se fac glume, mici ghiduşii de pe urma cărora se stîrneşte o veselie generală.

„Sinaia ! Sinaia ! Sinaia !", *anunţă entuziasmate glasurile celor de la vagoanele din faţă. Un nou iureş de voie bună, alte nume strigate şi fluturări de batiste către cei ce merg mai departe la Predeal...*

... Ghizii O.N.T.-ului nu mai prididesc cu indicaţii. Itinerariile sînt deosebite. Pînă la Cotă însă drumul împreună e parcă mai plăcut. La Cabana Schiorilor şi Furnica rămîne un grup format din 35 excursionişti. „Numai pînă aici ?" parcă vor să întrebe unii.

Alte zeci de perechi de ochi îi privesc protector, cu înţelegere. Au aflat pe drum că cei de la Granitul se află la prima ieşire în colectiv şi consideră firească... prudenţa lor. Intîmplarea le stimulează şi mai mult hotărîrea celor de la „Electronica" de a străbate în aceeaşi seară drumul pînă la Piatra Arsă. La Cota 1400 se desprinde un grup de muncitori de la I.T.B. Au hotărît să-i ajungă pe temerari a doua zi. Ce vreţi ? Cota e atît de ispititoare. Un serviciu ireproşabil la restaurant şi Hotelul Alpin, confort şi apoi mai e şi... tonomatul. Se vor ţine însă de cuvînt şi vor fi prezenţi la întîlnire la Piatra, Caraiman, Babele, sau Poiana Stînii.

In seara aceea drumul de la Cotă şi pînă la Piatra Arsă a fost luminat multă vreme de lanternele celor de la „Electronica" ce sclipeau în noapte ca nişte licurici. Ploaia făcuse drumul anevoios. O uşoară neînţelegere între Ion Binder, responsabilul secţiei de turism şi adjunctul său, dă naştere la o mică aventură : grupul se frînge în două. Chemări în noapte, semnale. Nimic grav pînă la urmă. Dimpotrivă. Comentarii la masă şi... în dormitor, amuzament.

★

Razele soarelui începuseră să mîngîie încă de la primele ore ale dimineţii crestele împădurite. La cabana Piatra Arsă micul dejun se ia pe fugă. Intrebările nu mai contenesc : „Unde mergem ?" „De ce numai pînă acolo ?" Pînă la urmă se stabilesc trei itinerarii : 15 vor merge la Cruce pe bîrna mare a Caraimanului, 21 (cei mai încercaţi) la Peştera prin Babele, apoi pe la Piatra Arsă—Poiana Stînii la Sinaia. Cu inginerul Zaidman şi soţia lui a fost mai greu : voiau să meargă la Omul. Argumentaţia responsabilului secţiei de turism referitoare „la echipament" a fost însă convingătoare, astfel că s-au alăturat „cuminţi" grupului. Alţii au preferat „o zi la cabană".

Bucegii au cunoscut o mare animaţie duminica trecută. Muncitoarea Maura Podosu, inginera Irina Popescu, Viorica Ciurtin de la „scale", Constanţa Venin, de la „condensatori", Adela Catană (serv. defecţiuni). Maria Bădiţă (funcţionară) sau tehnicianul Dumitru Pisică, ajustorul Gheorghe Ianculescu, inginerul Sorin Halaicu sînt oameni veseli. Iubesc viaţa căreia frumuseţile naturii îi dau un farmec deosebit. Intr-adevăr, ce altă plăcere mai mare poate fi pentru un turist pasionat decît să-şi odihnească privirile din vîrf de munte pe întinsurile înverzite sau acoperite de nea, cînd tot de acolo are senzaţia că prinde cerul cu mîna sau cînd, coborînd la vale, se opreşte adesea să asculte susurul cristalin al izvoarelor.

... Intîlnirea cu I.T.B.-iştii a fost nespus de plăcută. Tehnicianul Ion Drăghici, planificatoarea Odiseia Diaconescu, Ion Mărculescu, responsabilul secţiei de turism şi ceilalţi excursionişti de la I.T.B. au legat cunoştinţe noi cu harnicii muncitori de la „Electronica", „Granitul", „Electrobobinajul"... „Ne-am cunoscut pe munte" îşi vor aminti la prima întîlnire. Şi prieteniile vor dăinui.

E seară. Peronul gării Sinaia e ticsit de lume. Forfotă mare. Fetele poartă pe faţă, pe gît, pe braţe însemnele unei zile petrecute în munţi unde soarele şi zefirul le-a ţinut plăcută tovărăşie. Feţele proaspăt bronzate ale băieţilor arată că nici lor nu le-a fost frică de soare. Dar iată că vine trenul dinspre Predeal. „Ce-or fi făcînd cei de la Quadrat ? Mergem la ei să ne povestească". In tren impresiile se schimbă cu o iuţeală ameţitoare. Fiecare a văzut ceva deosebit. La o fereastră Viorica Ciurtin îşi ia rămas bun cu privirile de la munţii ce abia astăzi i-a îndrăgit. Dar, peste o săptămînă o să vină din nou. Şi tot cu colectivul... Deci „la revedere dragi munţi ai patriei mele..."

OCTAVIAN GINGU

Vara a venit... totuşi ! E drept, cu întîrziere dar farmecul ei poate fi gustat acum din plin, mai ales la mare.

CINE EŞTI DUMNEATA?

Grupul înainta tăcut pe poteca îngustă. Cerul şi norii de cretă se legănau, deasupra lor, printre vîrfurile de brazi. Era devreme, răcoare şi plăcut. Un susur abia perceptibil subscria prezenţa timidă a unui pîrîiaş. Curînd, drumeagul lor s-a vărsat în altul mai lat, mai umblat. Imprejurimile au prins forme mai clare. Coniferele şi-au aruncat mantia întunecată de pînă atunci şi au devenit, spre vîrf, de un verde crud, iar spre tulpină de un vernil grav. Lumina creştea în intensitate.

— Lacul! Uite Lacul Roşu ! — se bucură cineva.

Pădurea a rămas în urmă. Dinspre Suhard a venit o adiere, mai mult o bănuială, de vînt. Cineva îşi şterse broboanele de pe frunte. Avea palma mare, lată şi pielea pătrunsă de ulei şi cărbune. Era fochist sau mecanic. Se opriră locului. Ceferistul exclamă :

— Parcă-i Andreescu! Aşa-s peisajele lui !

Au admirat cu toţii, în tăcere, împrejurimile.

— Vă pare rău? — îi întreabă un brunet scund.

S-au privit între ei. Cu mirare şi cu atenţie. Se vedeau atunci pentru prima oară la lumina zilei. Plecaseră în excursie în zori. Acum se reîntorceau.

— Aseară — zise unul înalt şi slăbuţ — îmi spuneam că ce rost are să mă scol aşa devreme, dar acum...

— Eu — grăi unul, sfătos — judecam, d-apoi îi prima zi de concediu unde să ne grăbim ? Avem doar timp! Ce mai încolo şi încoace, iacă, nu-mi pare rău! Că tare-i frumos!

— Hee! Să vedeţi numai Cheile Bicazului — continuă brunetul — o splendoare ! Cînd scapi din strînsoarea munţilor dai peste noul lac. E mare şi... Ce să vă spun ? Are şi valuri şi vapoare! Il ţine în frîu brîul de beton al barajului. Lacul e mai mare decît cel de lîngă Tuşnad.

— E mai mare decît Lacul Urşilor?

—Ooo! Acela e mic. Cam cît toate lacurile de la Ocnele Sibiului! Sau...

— Cît Amara?

— Să fie cam aşa. Poate mai mare. Dar nici ca Greaca nu-i...

Au ajuns la marginea apei. Cei mai tineri şi mai îndrăzneţi se pregătesc de o baie. Alţii s-au aşezat pe nişte butuci. Fochistul sau mecanicul îl întreabă pe cel brunet şi scund :

— Auzi! Cine eşti dumneata?

— De ce? — răspunse acesta rîzînd.

— Eşti cumva de la O.N.T. Carpaţi?

— Eu? Nici gînd!!

— Ei nu! Cunoşti ţara-n lung şi-n lat!! Eu o colind cu locomotiva şi parcă n-o cunosc aşa de bine !

Brunetul intrase în apă. Pînă la mijloc. Cu palmele mîngîia valurile mărunte ce i se izbeau în piept. Intrebarea pluti din nou deasupra apei :

— Cine eşti dumneata ?

Brunetul se întoarse. Il răspunse simplu :

— Un muncitor. Sînt strungar la uzinele „Semănătoarea" din Bucureşti.

OTTO BENKO

CARNET DE REPORTER

Veşti turistice

● Deşi înfiinţată abia de 20 de zile, filiala O.N.T. din oraşul Bîrlad desfăşoară o rodnică activitate. Pînă în prezent au plecat în excursii în diferite oraşe ale ţării, peste 1500 de oameni ai muncii. Astfel, peste 400 de excursionişti, dintre care 144 colectivişti din raionul Bîrlad, au vizitat muzeul Doftana şi Valea Prahovei. Alţi 400 de muncitori de la fabrica de rulmenţi, fabrica de confecţii „Proletarul Roşu" etc., au vizitat Muzeul de istorie a partidului, Sala Congreselor, Circul de Stat precum şi alte construcţii din Capitală.

De asemenea, s-au mai organizat excursii pentru cunoaşterea regiunii Iaşi şi a regiunilor învecinate, ca Bacău, Galaţi şi Suceava. Filiala O.N.T. din Bîrlad are prevăzute şi alte excursii în numeroase staţiuni şi localităţi istorice ale patriei noastre.

S. ELIADE — coresp.

● In raionul Calafat, activitatea turistică cunoaşte o dezvoltare continuă. De la începutul anului şi pînă în prezent, peste 3000 de oameni ai muncii din raionul Calafat au vizitat diferite locuri pitoreşti ale ţării. In scopul dezvoltării activităţii turistice în raion, de curînd a luat fiinţă pe lîngă consiliul raional U.C.F.S., o comisie de turism care îşi propune să atragă cît mai mulţi oameni ai muncii în excursii, pentru a cunoaşte frumuseţile patriei şi a lua cunoştinţă de măreţele realizări ale poporului nostru în construcţia socialistă. In planul de activitate al comisiei raionale de turism sînt prevăzute, de asemenea, numeroase concursuri de orientare turistică.

M. CARAULEANU — coresp.

ITINERARII TURISTICE...

Iată-ne din nou la sfîrşit de săptămînă. *„Unde mergem azi ?"* îşi pun întrebarea miile de turişti din Capitală. Pentru a-i scoate din... dilemă, am trecut pe la O.N.T. care ne-a pus la dispoziţie programul din această săptămînă. Iată-l :

La munte...

Iubitorii de drumeţie în munţi vor putea pleca azi după amiază prin O.N.T. la cabanele Piatra Arsă, Vîrful cu Dor, Poiana Stînii, Cota 1400. 1500, Clăbucet-sosire, căminul alpin Buşteni, Diham şi la toate celelalte cabane de pe Valea Prahovei. De asemenea, se vor mai face excursii la Poiana Braşov, la Muntele Roşu şi cabana Voina unde se va putea vizita şi muzeul de la Bran.

La mare...

Cei care şi-au proiectat să petreacă în această vară concediul pe litoral au astăzi posibilitatea să facă o „recunoaştere" în faţa locului, luînd parte la excursia organizată de O.N.T. la Vasile Roaită, Eforie, Mangalia etc.

În Delta Dunării...

O călătorie cu vaporul în Deltă rămîne o amintire de neuitat. De acest lucru se vor convinge şi acei care pleacă astăzi într-o excursie de 7 zile la Galaţi, Tulcea, Sulina, lacurile Razelm şi Matiţa şi canalurile Sfîntu Gheorghe şi Dunavăţ. La Sfîntu Gheorghe excursioniştii vor fi conduşi la mare unde li se va oferi o zi de plajă şi înot.

ACELEAŞI ITINERARII VOR PUTEA FI ALESE ŞI PENTRU SAPTAMÎNA VIITOARE.

O interesantă excursie cicloturistică

Subcomisia de cicloturism de pe lîngă U.C.F.S. oraş Bucureşti în colaborare cu U.C.F.S. oraş Ploieşti organizează astăzi şi mîine o excursie cicloturistică de lung kilometraj pe distanţa Bucureşti—Slănic Prahova—Bucureşti (220 km), cu obiectiv vizitarea minelor de sare de la Slănic Prahova.

Excursia va avea loc în două etape. Prima etapă Bucureşti—Ploieşti se va desfăşura azi, cu plecarea de la ora 15 din faţa stadionului sportiv Dinamo, iar etapa a doua : Ploieşti—Slănic—Bucureşti mîine dimineaţă cu plecarea din Ploieşti la ora 6 şi întoarcerea în Bucureşti în jurul orei 20.